

ת ו ק
מיום 6 בינואר 2005
על המיעוטים הלאומיים ועל השפה האזורית

נערך על יסוד ילקוט פרסומים משנת 2005: מס' 17, רישום 141, מס' 62 רישום 550

פרק א'
הוראות כלליות

סעיף 1

החוק מווסת את העניינים הקשורים בטיפוח ופיתוח הזהות התרבותית של המיעוטים הלאומיים והאתניים ואת הטיפוח והפיתוח של השפה האזורית, וכן את דרכי ההתייחסות לאנשים ללא שינוי ברקע האתני ומתאר את התפקידים והסמכויות של משרדי הממשלה ושלטונות מקומיים בעניינים האלה.

סעיף 2

1. מיעוט לאומי הוא, במובן של החוק, קבוצה של אזרחים פולניים הממלאת אחר כל התנאים הבאים:

- (1) במספרו הוא קטן מרוב האוכלוסייה של מדינת פולין;
- (2) באופן עקרוני הוא שונה מאזרחי המדינה בשפה, תרבות או מסורת;
- (3) הוא שואף לטיפוח השפה, התרבות והמסורת שלו;
- (4) יש לו תודעה של אחדותו ההיסטורית הלאומית, והוא מכוון לביטוייה וטיפוחה;
- (5) אבותיו התגוררו בשטח הנוכחי של מדינת פולין מלפחות 100 שנה;
- (6) הוא מזדהה עם לאום המאורגן במדינה משלו;

2. כמיעוטים לאומיים מוכרים המיעוטים הבאים:

ביילורוסי	(1)
צ'כי	(2)
ליטאי	(3)
גרמני	(4)
ארמני	(5)
רוסי	(6)
סלובקי	(7)
אוקראיני	(8)
יהודי	(9)

3. מיעוט אתני הוא, במובן של החוק, קבוצה של אזרחים פולניים הממלאת אחר כל התנאים הבאים:

- (1) במספרו הוא קטן מרוב האוכלוסייה של מדינת פולין;
- (2) באופן עקרוני הוא שונה מאזרחי המדינה בשפה, תרבות או מסורת;
- (3) הוא שואף לטיפוח השפה, התרבות והמסורת שלו;
- (4) יש לו תודעה של אחדותו ההיסטורית והוא מכוון לביטוייה וטיפוחה;
- (5) אבותיו התגוררו בשטח הנוכחי של מדינת פולין מלפחות 100 שנה;
- (6) אין הוא מזדהה עם לאום המאורגן במדינה משלו;

1. למיעוטים אתניים מוכרים המיעוטים הבאים:

- (1) קראים

- (2) למקים
- (3) צוענים
- (4) טטרים

סעיף 3

כל פעם שמדובר בחוק על:

- (1) מיעוטים – במובן של מיעוטים לאומיים ואתנים בהם מדובר בסעיף 2;
- (2) שפת המיעוט – במובן של שפה עצמית של מיעוטים לאומיים ואתנים בהם מדובר בסעיף 2;

סעיף 4

- 1. לכל בן אדם המשתייך למיעוט, יש זכות לבחירה חופשית בעניין התייחסות אליו כמשתייך או לא משתייך למיעוט, ובחירה כזו או שימוש בזכויות התלויות בבחירה כזו לא מובילים לשום תוצאות שליליות.
- 2. לא ניתן לחייב אדם, אלא על יסוד החוק, לגלות מידע על שייכותו למיעוט או לגלות את מוצאו, שפת המיעוט או דת.
- 3. לא ניתן לחייב אדם להוכיח את שייכותו למיעוט.
- 4. זכותם של האנשים המשתייכים למיעוט לנצל את הזכויות והחופש המצויים בחוק זה באופן אינדיבידואלי וגם ביחד עם בני מיעוט אחרים.

סעיף 5

- 1. חל איסור על שימוש באמצעים אשר מטרתם להביא להתבוללות של האנשים המשתייכים למיעוט, באם השימוש באמצעים הללו נעשה נגד רצונם.
- 2. חל איסור על שימוש באמצעים, אשר מטרתם להביא לשינויים לאומיים או אתניים יחסיים, בשטחי המגורים של המיעוט.

סעיף 6

- 1. חל איסור על הפלייה על רקע השתייכות למיעוט.
- 2. משרדי הממשלה חייבים לפעול למען:
- (1) תמיכה בשוויון מלא ואמיתי בחיים הכלכליים, החברתיים, הפוליטיים והתרבותיים בין האנשים המשתייכים למיעוט ובין האנשים המשתייכים לרוב האוכלוסייה.
- (2) שמירה של אנשים אשר בהיותם שייכים למיעוט הם מטרה להפלייה, שנאה או אלימות.
- (3) חיזוק של הדיאלוג הבין תרבותי.

פרק ב'

שימוש בשפת המיעוט

סעיף 7

- 1. זכותם של האנשים המשתייכים למיעוט, להשתמש בכתיב של השמות הפרטיים ושמות המשפחה המתאים לכללי הכתיב של שפת המיעוט, ובמיוחד לצורך רישום במסמכים של מנהל האוכלוסין – המעמד האישי, ותעודות זהות.
- 2. השמות הפרטיים ושמות המשפחה של האנשים המשתייכים למיעוט, הכתובים באלף-בית שונה מלטיני, נתונים לתעתיק.
- 3. את אופן התעתיק הנדון בפסקה 2 תוך התחשבות חוקי הכתיב של שפת המיעוט.

סעיף 8

- זכותם המיוחדת של האנשים המשתייכים למיעוט:
- (1) להשתמש בשפת המיעוט בחיים הפרטיים ובפומבי;
 - (2) להפיץ ולהחליף מידע בשפת המיעוט;
 - (3) לפרסם הודעות פרטיות בשפת המיעוט;
 - (4) ללמוד את שפת המיעוט או בשפת המיעוט;

סעיף 9

1. בפני רשויות הקהילה, אפשר להשתמש בשפת המיעוט כשפת עזר, בנוסף לשפה הרשמית.
2. השימוש בשפת העזר אפשרי רק בקהילות אשר תושבי הקהילה משתייכים למיעוט, שפתם היא שפת העזר, ומספרם לא פחות מ- 20% מכלל האוכלוסין של הקהילה, ואשר נרשמו ברשימת הקהילות הרשמית שבהן משתמשים בשפת העזר (להלן "רשימה רשמית").
3. משמעותה של אפשרות השימוש בשפת העזר כוללת גם את זכותם (בהסתייגות לפי סעיף 5) של האנשים המשתייכים למיעוט:
 - (1) לפנייה לרשויות הקהילה בשפת העזר, הן בעל פה והן בכתב;
 - (2) לקבלת תשובה, על פי דרישה מפורשת, גם בשפת העזר, הן בעל פה והן בכתב;
 4. ניתן להגיש בקשה בשפת העזר. הגשת בקשה בשפת העזר לא מהווה מגרעת הגורמת להפקרת הבקשה ללא בירור.
 5. הליכי הערעור נערכים אך ורק בשפה הרשמית.
 6. לא ניתן לסרב את ביצוע ההוראה או ההחלטה המוחלטות באופן חוקי והערוכות בשפה הרשמית, אם הנסיבות מחייבות את ביצועה ללא דיחוי למען השגת מטרתה.
 7. כל הספקות מוכרעים על יסוד המסמכים הנערכים בשפה הרשמית.

סעיף 10

1. רישום ברשימה רשמית מבוצע על ידי השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים, האחראי לרשימה רשמית על יסוד בקשה של ועד הקהילה.
2. הבקשה בה מדובר בפסקה 1, חייבת לכלול נתונים רשמיים לגבי מספר תושבי הקהילה ובו מספר התושבים המשתייכים למיעוט, אשר שפתם היא שפת העזר וגם החלטה של ועד הקהילה על הסכמה להצהרה על שפת העזר תוך קביעת שפת העזר, כשפת המיעוט.
3. לפני הרישום ברשימה רשמית, בודק השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים את הבקשה בה מדובר בפסקה 1. השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים יכול לסרב את הרישום ברשימה רשמית, באם הבקשה לא תואמת את התנאים המוגדרים בפסקה 2.
4. השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים מסרב את הרישום ברשימה רשמית באם מספר האנשים המשתייכים למיעוט, אשר שפתם היא שפת העזר הוא פחות מ- 20% מכלל האוכלוסין של הקהילה.
5. ועד הקהילה יכול לערער על סירוב הרישום ברשימה רשמית בבית המשפט המנהלי.
6. על יסוד בקשה של ועד הקהילה, השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים, מוחק את הקהילה מהרשימה הרשמית.
7. השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים יתאר בצו, בהסכמה עם השר לענייני המנהל הציבורי, את אופן הניהול של הרשימה הרשמית ואת דוגמת הבקשה המצוינת בפסקה 1, תוך שימת דגש מיוחדת על פרטי מידע המאפשרים את הזיהוי החד-משמעי של הקהילה (שם המחוז, שם האזור, שם הקהילה) ומידע בו מדובר בפסקה 2.

סעיף 11

1. בקהילות הרשמיות ברשימה הרשמית כל מי שעובד במשרד הקהילה, ביחידות העזר של הקהילה וביחידות ומוסדות תקציביים של הקהילה, יכול לקבל תוספת מקצועית בגין ידיעת שפת העזר החלה על תחום קהילה זו. התנאים לקבלת התוספת וגובהה מתוארים בחוקים לגבי תנאי השכר של עובדי השלטון המקומי.
2. ידיעת שפת העזר צריכה להיות מאושרת בדיפלומה, תעודה, או אישור.

3. השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים יתאר בצו, בהסכמה עם השר לענייני השכלה וחינוך את הרשימה של דיפלומות, תעודות, או אישורים בהם מדובר בפסקה 2, בהתחשבות בכל שפות המיעוט.

סעיף 12

1. אפשר להשתמש בשמות הנוספים המופיעים בשפת המיעוט ליד:
(1) השמות הרשמיים של המקומות ושמות האתרים הפיסיוגרפיים;
(2) שמות הרחובות
– אשר נקבעו בשפה הפולנית על יסוד חוקים אחרים.
2. אפשר להשתמש בשמות הנוספים בהם מדובר בפסקה 1, רק בתחום הקהילות הרשומות ברשימת הקהילות (להלן "רשימת הקהילות") הנערכת על ידי השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים, אשר בתחומן משתמשים בשמות בשפת המיעוט. רישום ברשימת הקהילות מבוצע על ידי השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים על יסוד בקשה של ועד הקהילה אשר בתחומה משתמשים בשמות אלה, בהסתייגות לפי פסקה 7, וסעיף 13 פסקאות 1-7.
3. שמות נוספים בהם מדובר בפסקה 1, לא יכולים להיות קשורים לשמות מתקופה בין השנים 1933-1945 אשר ניתנו על ידי השלטונות הנאציים של הרייך השלישי או שלטונות ברית המועצות.
4. אפשר להשתמש בשמות הנוספים בהם מדובר בפסקה 1, באזור של קהילה כולה או במקומות נפרדים.
5. אפשר לתת את השמות הנוספים בהם מדובר בפסקה 1, רק אחרי השמות בשפה הפולנית. אין להשתמש בשמות הנוספים לבדם.
6. הקביעה של שם נוסף בשפת המיעוט מבוצעת בהתאם לחוקי הכתיב של השפה.
7. אפשר לקבוע את שם המקום או את שם האתר הפיסיוגרפי בשפת המיעוט על יסוד בקשה של ועד הקהילה

באם:

- (1) מספר האנשים המשתייכים למיעוט הוא לא פחות מ- 20% מכלל האוכלוסין של הקהילה או, במקרה של ישוב מאוכלס. לשם קביעת השם הנוסף בשפת המיעוט נערכה התייעצות אשר בוצעה על פי הליך המוגדר בסעיף 5 א', פסקה 2, של החוק מיום 8 במרץ 1990 על השלטון העצמי (ילקוט פרסומים משנת 2001 מס' 142, רישום 1591, עם תיקונים מאוחרים⁽¹⁾) אשר בה הצביעו עבור השם המוצע למעלה ממחצית תושבי המקום המצביעים בהתייעצות.
- (2) ההצעה של ועד הקהילה קיבלה הערכה חיובית מועדת השמות של המקומות הרשמיים והאתרים הפיסיוגרפיים, שהוקמה על יסוד החוק מיום 29 באוגוסט 2003 על שמות המקומות הרשמיים והאתרים הפיסיוגרפיים (ילקוט הפרסומים מס' 166, רישום 1612).
8. בקביעת שמות הרחובות בשפת המיעוט יש ליישם את תקנות החוק בו מדובר בפסקה 7 נקודה 1.

סעיף 13

1. ועד הקהילה מציג את ההצעה בה מדובר בסעיף 12, פסקה 7, על יסוד הצעה של תושבי הקהילה המשתייכים למיעוט או ביוזמה עצמית. במקרה של הצעה בנוגע לשינוי השם של ישוב מאוכלס, ועד הקהילה חייב בהתייעצות מוקדמת, אשר בוצעה על פי הליך המוגדר בסעיף 5 א', פסקה 2, של החוק מיום 8 במרץ 1990 על השלטון העצמי.
2. ועד הקהילה מציג את ההצעה בה מדובר בסעיף 12, פסקה 7, לשר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים באמצעות מושל המחוז.
3. ההצעה בה מדובר בסעיף 12, פסקה 7, חייבת לכלול:
(1) את ההחלטה של ועד הקהילה בעניין השם הנוסף של המקום הרשמי או האתר הפיסיוגרפי;
(2) את השם הרשמי הנכון של המקום או האתר הפיסיוגרפי בשפה הפולנית;
(3) במקרה של אתר פיסיוגרפי – את חוות דעתן של רשויות המחוזות אשר בשטחם נמצא האתר;
(4) את הצורה המוצעת של השם הנוסף בשפת המיעוט;
(5) דיון של תוצאות ההתייעצות בה מדובר בפסקה 1, ובסעיף 12, פסקה 7, נקודה 1;
(6) מידע על העלות הכספית של השינוי המוצע.

¹ שינויים בנוסף המשולב של החוק הנ"ל פורסמו בילקוט הפרסומים משנת 2002 מס' 23, רישום 220, מס' 62, רישום 558, מס' 113, רישום 984, מס' 153, רישום 1271, מס' 214, רישום 1806, משנת 2003 מס' 80, רישום 717 ומס' 162, רישום 1568, וגם משנת 2004 מס' 102, רישום 1055, מס' 116, רישום 1203 ומס' 167, רישום 1759.

4. חובת חוות הדעת תחשב כאילו מולאה, במקרה של אי – הבעת דעות בהן מדובר בפסקה 3, נקודה 3, בתוך 30 יום מיום קבלת הדרישה לחוות הדעה.
5. מושל המחוז חייב למסור את ההצעה בה מדובר בסעיף 12, פסקה 7, לשר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים בתוך 30 יום מיום קבלתה, ולצרף את דעתו. השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים מוסר את ההצעה לדיון של ועדת השמות והמקומות הרשמיים והאתרים הפיסיוגרפיים. ועדת השמות של המקומות הרשמיים והאתרים הפיסיוגרפיים, אחרי הכרות עם הבקשה, מציגה ללא דיחוי את דעתה לשר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים דרך השר לענייני המנהל הציבורי.
6. השם הנוסף של המקום הרשמי או האתר הפיסיוגרפי בשפת המיעוט, נחשב כנקבע באם נרשם ברשימת הקהילות.
7. הרישום בו מדובר בפסקה 6, נערך על ידי השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים אחרי קבלת חוות דעת חיובית מועדת השמות של המקומות הרשמיים והאתרים הפיסיוגרפיים.
8. השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים יסרב את הרישום של השם הנוסף של המקום הרשמי או האתר הפיסיוגרפי בשפת המיעוט לרשימת הקהילות או ימחק את השם מהרשימה באם השם קשור לשמות מתקופה בין השנים 1933-1945 אשר ניתנו על ידי השלטונות הנאציים של הרייך השלישי או שלטונות ברית המועצות.
9. ועד הקהילה יכול לערער על סירוב הרישום בו מדובר בפסקה 6, ועל המחיקה בה מדובר בפסקה 8, בבית המשפט המנהלי.
10. השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים בהסכמה עם השר לענייני המנהל הציבורי, יתאר בצו את הדוגמה של ההצעה של ועדי הקהילות:
- (1) בעניין רישום לרשימת הקהילות,
- (2) בעניין קביעת השם הנוסף של המקום הרשמי או האתר הפיסיוגרפי בשפת המיעוט בהתחשב בהיקף המידע המפורט הנרשם ברשימת הקהילות.
11. השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים בהסכמה עם השר לענייני המנהל הציבורי, יתאר בצו את אופן הניהול של רשימת הקהילות והיקף המידע המפורט הנרשם ברשימה, בהתחשב בתיאור של המחוז והאזור אשר בשטחם נמצאת הקהילה, את השם של הקהילה, השם הרשמי של המקום או האתר הפיסיוגרפי, ואת השם בשפת המיעוט.
12. השר לענייני תחבורה בהסכמה עם השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים והשר לענייני המנהל הציבורי, יתאר בצו את הפרטים הנוגעים לתיאור בתמרורים ושלטים של השמות הנוספים בשפת המיעוט, ובמיוחד בהתחשב בגודל וסגנון של הגופנים בשפה הפולנית ובשפת המיעוט.

סעיף 14

1. יש להגדיר את המספר של תושבי הקהילה המשתייכים למיעוט בו מדובר בסעיף 9, פסקה 2, סעיף 10, פסקה 4 וסעיף 12, פסקה 7, נקודה 1, כמספר שנקבע באופן רשמי כתוצאה של מפקד האוכלוסין האחרון.

סעיף 15

1. ההוצאות הקשורות בהכנסה לשימוש בתחום הקהילה של שפת העוזר והוצאות הקשורות להכנסה של השמות הנוספים בשפת המיעוט אשר מדובר בהם בסעיף 12, פסקה 1, בהסתייגות לפי פסקה 2, חלות על תקציב הקהילה.
2. ההוצאות הקשורות בהחלפה של התמרורים והשלטים הנובעות מקביעת שם נוסף של מקום רשמי או אתר הפיסיוגרפי, חלות על תקציב המדינה.

סעיף 16

השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים מצווה על תרגום של החוק הזה לשפות המיעוט.

פרק ג השכלה ותרבות

סעיף 17

המימוש של הזכות של האנשים המשתייכים למיעוט, ללימוד שפת המיעוט או ללימוד בשפת המיעוט, וגם זכותם של האנשים הללו ללימוד של ההיסטוריה והתרבות של המיעוט, מתבצע על יסוד החוק מיום 7 בספטמבר 1991 על מערכת החינוך ובצורה המתוארת בו (ילקוט פרסומים משנת 2004 מס' 256, רישום 2572, מס' 273, רישום 2703 ומס' 281, רישום 2781).

סעיף 18

1. מוסדות השלטון חייבים לנקוט באמצעים המתאימים למען תמיכה בפעולות הקשורות לשימורה, טיפוחה ופיתוחה של הזהות התרבותית של המיעוטים.
2. האמצעים בהם מדובר בפסקה 1, יכולים להיות הקצבות תכליתיות או הקצבות מיוחדות למען:
 - (1) פעילות של מוסדות תרבות, תנועות בתחומי האומנות והיצירה של המיעוט, ואירועים אומנותיים בעלי משמעות רבה לתרבות המיעוט;
 - (2) השקעות למען השימור והטיפוח של הזהות התרבותית של המיעוט;
 - (3) הוצאה לאור של ספרים, עיתונים, כתבי עת ועלונים בשפות המיעוט או בשפה הפולנית, בצורה מודפסת או בטכנולוגיות אחרות הקשורות לשמירת קול ותמונה;
 - (4) תמיכה בתוכניות טלוויזיה ורדיו הנערכות על ידי המיעוטים;
 - (5) שמירה וטיפוח המקומות הקשורים לתרבות המיעוט;
 - (6) פעילות במועדונים;
 - (7) ניהול של ספריות ותיעוד של החיים התרבותיים והאומנותיים של המיעוט;
 - (8) חינוך ילדים ונוער המתבצע בצורות שונות,
 - (9) פרסום מידע וידע על המיעוטים;
 - (10) תוכניות אחרות למימוש המטרות בהן מדובר בפסקה 1, והתומכות במיזוג החברתי של המיעוט;
3. ההקצבות בהן מדובר בפסקה 2, מוענקות חלקית מתקציב המדינה אשר ברשותו של השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים, ואפשר לחלק אותן תוך השמטה של מכרז הצעות פתוח. השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים מפרסם כל שנה את עקרונות ההליך בנוגע להענקת ההקצבות בהן מדובר בפסקה 2. יש ליישם כראוי את ההוראות בסעיפים 14 - 18 של החוק מיום 24 באפריל 2003 על פעילות לתועלת ציבורית והתנדבות (ילקוט פרסומים מס' 96, רישום 873 ומשנת 2004 מס' 64, רישום 593, מס' 116, רישום 1203 ומס' 210 רישום 2135).
4. האמצעים בהם מדובר בפסקה 1, כוללים גם אמצעים הנמסרים מתקציב היחידה של השלטון המקומי לארגונים או מוסדות המבצעים את המטלות למען שימור, טיפוח ופיתוח של הזהות התרבותית של המיעוט.
5. את ההקצבות בהן מדובר בפסקה 2, יכולים לקבל ארגוני מיעוטים או ארגונים ציבוריים אחרים בעלי משמעות רבה לתרבות המיעוט. יש ליישם כראוי את ההוראה בסעיף 73, פסקה 4, של החוק מיום 26 בנובמבר 1998 על אמצעים כספיים ציבוריים (ילקוט פרסומים משנת 2003 מס' 15, רישום 148, עם שינויים מאוחרים⁽²⁾).

פרק ד'

השפה האזורית

סעיף 19

1. במובן של החוק ובהתאם לדף השפות האירופאי של השפות האזוריות ושפות המיעוטים, שפה אזורית היא כל שפה אשר:
 - (1) אזרחי המדינה משתמשים בה באופן מסורתי בשטחה של המדינה, ומספרם הוא קטן מרוב האוכלוסייה של מדינה זו;
 - (2) עקרונית היא שונה מהשפה הרשמית של המדינה; מובן זה לא כולל את הניבים של השפה הרשמית של המדינה ושפות המהגרים;

² שינויים בנוסך המשולב של החוק הנ"ל פורסמו בילקוט הפרסומים משנת 2003: מס' 45, רישום 391, מס' 65, רישום 594, מס' 96, רישום 874, מס' 166, רישום 1611, ומס' 189, רישום 1851, משנת 2004: מס' 19, רישום 177, מס' 93, רישום 890, מס' 121, רישום 1264, מס' 123, רישום 1291, מס' 210, רישום 2135 ומס' 273, שורה 2703 וכן משנת 2005: מס' 14, רישום 114.

2. שפה אזורית במובן של החוק היא השפה הקשובית. יש ליישם כראוי את ההוראות בסעיפים 7 - 15 כאשר המספר של תושבי הקהילה בו מדובר בסעיף 14, הוא מספר תושבי הקהילה המשתמשים בשפה האזורית שנקבע באופן רשמי כתוצאה של מפקד האוכלוסין האחרון.

סעיף 20

1. המימוש של הזכות של האנשים המשתייכים למיעוט לשימוש בשפת המיעוט בה מדובר בסעיף 19, ללימוד השפה או ללימוד בשפה, מתקיים באופן ובצורה המתוארים בסעיף 17.
2. הרשויות של השלטון המקומי חייבות לנקוט באמצעים מתאימים למען תמיכה בפעולות המכוונות לשימור, טיפוח ופיתוח של השפה בה מדובר בסעיף 19. יש ליישם כראוי את ההוראות בסעיף 18, פסקה 2, 3 ו-5.
3. האמצעים בהם מדובר בפסקה 2, כוללים גם אמצעים הנמסרים מתקציב היחידה של השלטון המקומי לארגונים או מוסדות המבצעים את המטלות למען שימור ופיתוח של שפת המיעוט בה מדובר בסעיף 19.

פרק ה'

הרשויות לענייני מיעוטים לאומיים ואתניים

סעיף 21

1. הרשות השלטונית המטפלת בעניינים הכלולים בחוק זה הוא השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים.
2. השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים:
 - 1) תומך בהגשמתן של הזכויות והצרכים של המיעוטים דרך ביצוע פעולות למען המיעוטים וייזום תוכניות לגבי:
 - א) שימור טיפוח ופיתוח של הזהות, התרבות והשפה של המיעוטים תוך הבטחת השתלבות אזרחית מלאה של האנשים המשתייכים למיעוט,
 - ב) יישום של עיקרון השוויון בהתייחסות לאנשים ללא הבדל למוצאם האתני;
 - 2) משתף פעולה עם הרשויות המתאימות בתחום פעילות נגד הפרת זכויות המיעוטים;
 - 3) מבצע בדיקות והערכות של המצב החוקי והחברתי של המיעוטים ובתוך זה, של מימוש העיקרון המתואר בנקודה 1 אות ב';
 - 4) מפיץ את הידע על המיעוטים ועל תרבותם ויוזם בדיקות של מצב המיעוטים ובתוכן בתחום ההפליה, אשר בה מדובר בסעיף 6, פסקה 1, התופעות שלה ואסטרטגיות למניעת הופעתה;
 - 5) מבצע פעולות לטובת שימור, טיפוח ופיתוח של השפה בה מדובר בסעיף 19.

סעיף 22

1. לתפקידיו של מושל המחוז שייכים:
 - 1) תיאום הפעולות של רשויות שלטון המדינה, המבצעות את הפעולות למען המיעוט בשטחו של המחוז;
 - 2) נקיטת צעדים לשם כיבוד זכויות של המיעוט ונגד הפרה של הזכויות הללו והפלייה של האנשים המשתייכים למיעוט;
 - 3) נקיטת צעדים לשם פתרון הבעיות של המיעוט;
 - 4) נקיטת צעדים לשם כיבוד זכויות של האנשים המשתמשים בשפה בה מדובר בסעיף 19;
2. לשם ביצוע הפעולות המתוארות בפסקה 1, מושל המחוז משתף פעולה עם משרדי השלטון המקומי וארגונים ציבוריים, ובמיוחד עם ארגוני המיעוט ומחווה דעתו בנוגע לתוכניות המבוצעות בשטח המחוז למען המיעוט ולמען טיפוח ופיתוח של השפה בה מדובר בסעיף 19.

3. מושל המחוז יכול לקבוע את מיופה כוחו לענייני מיעוטים לאומיים באופן המתואר בסעיף 35, של החוק מיום 5 ביוני 1998 על הרשויות של שלטון המדינה במחוז (ילקוט פרסומים משנת 2001: מס' 80 רישום 872, עם שינויים³) לתקופה לא מוגדרת.

סעיף 23

1. יש להקים את הועדה המשותפת לממשלה והמיעוטים הלאומיים והאתניים כרשות מחוות דעה ויועצת של ראש הממשלה, הנקראת להלן "הועדה המשותפת".
2. לתפקידיה של הועדה המשותפת שייכים:
 - (1) חוות דעת בענייני הגשמת הזכויות והצרכים של המיעוט הכוללת שיפוט של אופן הגשמת הזכויות הללו וניסוח הצעות למען פעולות המתכוונות לשם הבטחת הגשמת הזכויות של המיעוט ;
 - (2) חוות דעת בעניין תוכניות למען יצירת תנאים מסייעים לשימור, טיפוח ופיתוח זהותם התרבותית של המיעוטים הלאומיים והאתניים ואת השימור, הטיפוח והפיתוח של השפה האזורית ;
 - (3) חוות דעת בענייני הצעות חוק הנוגעים לעניין המיעוט ;
 - (4) חוות דעת בענייני גובה ותנאי חלוקתם של האמצעים הכספיים בתקציב המדינה, המיועדים לתמיכה בפעולות למען שימור, טיפוח ופיתוח זהותם התרבותית של המיעוטים הלאומיים והאתניים ואת השימור, הטיפוח והפיתוח של השפה האזורית ;
 - (5) נקיטת צעדים למען פעולות נגד הפלייה של האנשים המשתייכים למיעוט ;
3. למען ביצוע תפקידו הועד המשותף:
 - (1) פועל יחד עם משרדי הממשלה והשלטון המקומי ועם ארגונים ציבוריים המעוניינים בשיתוף פעולה ;
 - (2) באפשרותו לפנות למכונים ומוסדות חינוך והשכלה וארגונים ציבוריים במיוחד, בעניין חוות דעת, נקיטת עמדה, הבעת דעות מקצועיות או מידע ;
 - (3) באפשרותו להזמין לשיתוף פעולה נציגים ממשרדי השלטון המקומי, ארגונים ציבוריים ומוסדות חינוך והשכלה ;

סעיף 24

1. הרכב הועדה המשותפת כולל:
 - (1) נציגים של משרדי הממשלה:
 - (א) השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים,
 - (ב) השר לענייני המנהל הציבורי,
 - (ג) השר לענייני תרבות וטיפוח של המורשת הלאומית,
 - (ד) השר לענייני ההשכלה והחינוך,
 - (ה) השר לענייני הפיננסים הציבוריים (שר האוצר),
 - (ו) השר לענייני העבודה,
 - (ז) שר המשפטים,
 - (ח) שר הפנים,
 - (ט) השר לענייני הביטוח הלאומי,
 - (י) שר החוץ,
 - (יא) ראש מחלקת הסטטיסטיקה,
 - (יב) הועד לשמירת זיכרון המאבק והסבל
 - (יג) מנכ"ל משרד ראש הממשלה;
 - (2) מספרם של נציגי המיעוטים:
 - (א) שני נציגים של המיעוט הביילורוסי,
 - (ב) נציג אחד של המיעוט הצ'כי,
 - (ג) שני נציגים של המיעוט הליטאי,

³ שינויים בנוסח המשולב של החוק הנ"ל פורסמו בילקוט הפרסומים משנת 2001: מס' 128, רישום 1407, משנת 2002: מס' 37, רישום 329, מס' 41, רישום 365, מס' 62, רישום 558, מס' 89, רישום 804 ומס' 200, רישום 1688, משנת 2003: מס' 52, רישום 450, מס' 137, רישום 1302, ומס' 149, רישום 1452 וגם משנת 2004: מס' 33, רישום 287.

- (ד) שני נציגים של המיעוט הגרמני,
 (ה) נציג אחד של המיעוט הארמני,
 (ו) נציג אחד של המיעוט הרוסי,
 (ז) נציג אחד של המיעוט הסלובקי,
 (ח) שני נציגים של המיעוט האוקראיני,
 (ט) נציג אחד של המיעוט היהודי,
 (י) נציג אחד של המיעוט הקראי,
 (יא) שני נציגים של המיעוט הלקמאי,
 (יב) שני נציגים של המיעוט הצועני,
 (יג) נציג אחד של המיעוט הטטרי,
- (3) שני נציגים של המיעוט המשתמשים בשפה בה מדובר בסעיף 19 ;
 (4) המזכיר הראשי של הועדה המשותפת שהינו פקיד במשרד המשמש את השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים.
2. ראש הממשלה ממנה ומפטר את חברי הועדה המשותפת על פי הצעתו של השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים.
3. השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים מודיע לרשויות בהן מדובר בפסקה 1, נקודה 1 וארגוני המיעוט המשתמשים בשפה בה מדובר בסעיף 19, על כוונתו לפנות לראש הממשלה עם הצעתו בה מדובר בפסקה 2.
4. המשרדים בהם מדובר בפסקה 1, נקודה 1 מציגים לשר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים את מועמדיהם לחברי הועדה המשותפת, תוך 90 יום מיום קבלת ההודעה בה מדובר בפסקה 3.
5. המיעוטים בהם מדובר בפסקה 2, והציבור המשתמש בשפה בה מדובר בפסקה 19, מציגים לשר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים את מועמדיהם לחברי הועדה המשותפת המייצגים את המיעוט או את הציבור המשתמש בשפה בה מדובר בסעיף 19, במספר המתאים למיעוט או לציבור המוגדר בפסקה 1, נקודה 2 או נקודה 3, תוך 90 יום מיום קבלת ההודעה בה מדובר בפסקה 3.
6. באם בתוך המועד המוגדר בפסקה 5 המיעוט או הציבור המשתמש בשפה בה מדובר בסעיף 19, לא יציג את מספר המועמדים או יציג מספר מועמדים אחר מזה שנקבע למיעוט זה בפסקה 1 נקודה 2, או לציבור בפסקה 1 נקודה 3, אזי יציג השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים למיעוט זה את מועמדיו לחברי הועדה המשותפת כמייצגים את המיעוט או את הציבור, כדי לקבל חוות דעת. במקרה שלא תתקבל חוות דעת של המיעוט או הציבור בתוך 30 יום מיום הצגת המועמדים על ידי השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים, תחשב החובה לקבלת חוות דעת כאילו מולאה.
7. בהצעה בה מדובר בפסקה 2, השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים מצביע כמועמדים לחברי הועדה המשותפת רק על האנשים אשר הוצעו על ידי המשרדים בהם מדובר בפסקה 1, נקודה 1, והמיעוטים או הציבור המשתמש בשפה בה מדובר בסעיף 19, בהסתייגות של פסקה 6, וגם את המועמד למזכיר של הועדה המשותפת.

סעיף 25

1. השר לענייני דתות ומיעוטים הלאומיים והאתניים פונה לראש הממשלה עם הצעה לביטול חברות של חברי הועדה המשותפת במקרה של:
- (1) מסירת הודעת התפטרות מצד החבר של הועדה המשותפת;
 (2) פנייה מצד המיעוטים או הציבור המשתמש בשפה בה מדובר בפסקה 19, אשר אותו חבר הוא נציגם, לשר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים עם בקשה מוצדקת לביטול חברותו של חבר זה בועדה המשותפת ;
- (3) הרשעה של חבר הועדה המשותפת בפסק דין בעל תוקף על עבירה מכוונת ;
2. החברות בועדה המשותפת פגה במקרה של פטירה.
3. במקרה של פקיעת החברות בועדה המשותפת או ביטול החברות, ראש הממשלה ממנה על יסוד בקשה של השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים, חבר חדש של הועדה המשותפת. יש ליישם את ההוראות בסעיף 24, פסקאות 2-7.

סעיף 26

באפשרותה של מועצת השרים לצרף להרכב של הועדה המשותפת את הנציג של משרד הממשלה בו לא מדובר בסעיף 24 פסקה 1, נקודה 1, בדרך ההוראה. לצורך צירוף וביטול החברות בועדה המשותפת יש ליישם את ההוראות בפסקה 24 סעיפים 2, 3 ו-7 ובסיומן 25.

סעיף 27

1. יושבי ראש המשותפים של הועדה המשותפת הם הנציג של השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים ונציג המיעוטים והציבור המשתמש בשפה בה מדובר בפסקה 19, שנבחר על ידי חברי הועדה המשותפת בהם מדובר בסעיף 24 פסקה א' נקודה 2 ו-3.
2. יושבי ראש המשותפים של הועדה המשותפת ממונים ומפוטרם על ידי ראש הממשלה על יסוד הצעה של השר לענייני דתות ומיעוטים הלאומיים והאתניים.

סעיף 28

1. הישיבות של הועדה המשותפת מתקיימות לא פחות מפעם בשישה חודשים.
2. הישיבות מזומנות על ידי היושב-ראש המשותף של הועדה המשותפת המייצג את השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים, ביוזמה עצמית או על יסוד בקשה של היושב-ראש המשותף המייצג את המיעוטים או הקהל המשתמש בשפה בה מדובר בפסקה 19.
3. למען גיבוש של עמדה משותפת של המיעוטים או הציבור המשתמש בשפה בה מדובר בפסקה 19, היושב ראש המשותף המייצג את המיעוטים או הקהל הזה יכול לזמן ישיבות אשר משתתפים בהן רק חברי הועד המשותף המצויים בסעיף 24 פסקה 1 נקודה 2 ו-3. העמדה נמסרת על ידי היושב-ראש המשותף לחברי הועד המשותף האחרים ללא דיחוי.
4. למען ביצוע של עמדה המשותפת של משרדי הממשלה היושב-ראש המשותף של הועדה המשותפת המייצג את השר לענייני דתות ומיעוטים הלאומיים יכול לזמן ישיבות אשר משתתפים בהן רק חברי הועדה המשותפת בהם מדובר בסעיף 24 פסקה 1 נקודה 1. העמדה נמסרת על ידי היושב-ראש המשותף לחברי הועדה המשותפת האחרים ללא דיחוי.
5. העמדות בהן מדובר בפסקאות 3 ו-4 וחוות הדעת בהן מדובר בסעיף 23 פסקה 2, נמסרות לראש הממשלה ולמועצת השרים.
6. התקנון המדויק של עבודת הועדה המשותפת יתאר ראש הממשלה בצו.

סעיף 29

1. חברי הועד המשותף אינם זכאים לשום שכר עבור חברותם בועד המשותף.
2. נציגי המיעוטים או הציבור המשתמש בשפה בה מדובר בפסקה 19, המשתתפים בעבודת הועדה המשותפת זכאים להחזר הוצאות הנסיעה והלינה על פי העקרונות המוגדרים בהוראות בנוגע לתנאי קביעת גובה ההחזרים להם זכאים עובדי המנהל הציבורי או יחידה של שלטון מקומי של אגף התקציבים עבור נסיעה בתפקיד בתחום המדינה, על יסוד סעיף 77 פרק 2 של חוק העבודה.

סעיף 30

1. השרות הארגוני-טכני מובטח על ידי המשרד המשמש את השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים.
2. הוצאות התפעול של הועדה המשותפת מכוסות מתקציב המדינה מהחלק, אשר ברשותו של השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים.

סעיף 31

1. משרדי הממשלה, השלטונות מקומיים וארגונים של המיעוט והציבור המשתמש בשפה בה מדובר בפסקה 19, חייבים למסור לשר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים, לבקשתו, את כל המידע השייך לתחום הפעולה

- של המשרדים והארגונים הללו, הנוגעים למצב של המיעוט והציבור המשתמש בשפה בה מדובר בפסקה 19, או לביצוע הפעולות למען המיעוט ולשימור, טיפוח ופיתוח של השפה בה מדובר בפסקה 19.
2. היקף המידע בו מדובר בפסקה 1. חייב בחוות דעת מצד הועדה המשותפת.
3. השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים מכין, לא פחות מפעם בשנתיים, את הדו"ח המתאר את המצב של המיעוטים במדינת פולין, בהתחשב במידע בו מדובר בפסקה 1. הדו"ח מחויב בחוות דעת מצד הועדה המשותפת.
4. הדו"ח יחד עם חוות הדעת, בה מדובר בפסקה 3, נמסר למועצת השרים ובהמשך – אחרי אישור הדו"ח ע"י מועצת השרים – מפורסם על ידי השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים בצורה אלקטרונית.

סעיף 32

משרדי הממשלה, שלטונות מקומיים וארגונים ציבוריים חייבים למסור למושל המחוז, לצורך חוות דעתו, את המסמכים הנוגעים לתוכניות המבוצעות על ידם בשטח של המחוז למען המיעוטים, שימור, טיפוח ופיתוח של השפה בה מדובר בפסקה 19, הממומנים בשלמות או חלקית מאמצעים ציבוריים.

פרק ו'

שינויים בהוראות מחייבות, הוראות מעבר והוראות סופיות

סעיף 33 (מבוטל)

סעיף 34

- בחוק מיום 7 בספטמבר 1991 על מערכת החינוך (ילקוט פרסומים משנת 2004: מס' 256, רישום 2572, מס' 273, רישום 2703 ומס' 281, רישום 2781) יש להוסיף לסעיף 13 פסקאות 6 ו-7 בנוסח:
- "6. השר לענייני ההשכלה והחינוך יבצע פעולות למען הבטחת אפשרויות השתלמות של המורים, ולשם השגת ספרי לימוד לצורכי בתי הספר ומוסדות ציבוריים בהם מדובר בפסקה 1.
7. השר לענייני ההשכלה והחינוך יבצע פעולות למען הפצת הידע על היסטוריה, התרבות, השפה והמסורת הדתית של המיעוטים הלאומיים ושל הציבור המשתמש בשפה האזורית."

סעיף 35

בחוק מיום 29 בדצמבר 1992 על הרדיו והטלוויזיה (ילקוט פרסומים משנת 2004: מס' 253, רישום 2531) יש להכניס את השינויים הבאים:

(1) בסעיף 21:

(1) בפסקה 1a יש להוסיף נקודה 8a בנוסח:

- "8a) התחשבות בצורכי המיעוטים הלאומיים והאתניים והציבור המשתמש בשפה האזורית ובתוך זה השידור של תוכניות בשפות של המיעוטים הלאומיים והאתניים ובשפה האזורית;"
- (2) בפסקה 2 יש לבטל את נקודה 9;
- (2) בסעיף 30 יש להוסיף פסקה 4a בנוסח:

"4a) בעת מינוי ועדות האחראיות על התכניות של המחלקות המסדרות השדרים בשפות של המיעוטים הלאומיים והאתניים ובשפה האזורית, מנהלי המחלקות יתחשבו במועמדים המוצעים על ידי ארגונים ציבוריים של המיעוטים הלאומיים והאתניים והציבור המשתמש בשפה האזורית."

סעיף 36

- בחוק מיום 4 בספטמבר 1997 על ענפי הממשל (ילקוט פרסומים משנת 2003: מס' 159, רישום 1548, עם שינויים מאוחרים⁽⁴⁾) יש להכניס את השינויים הבאים:
- (1) בסעיף 5 נקודה 25 מקבלת את הנוסח:
 "25) דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים";
- (2) סעיף 30 מקבל את הנוסח:
 "סימן 30. מדור הדתות והמיעוטים הלאומיים והאתניים כולל את העניינים:
- (1) יחסי המדינה עם הכנסייה הקתולית ועם כנסיות ואגודות דתיות אחרות;
- (2) הקשורים לשימור וטיפוח ופיתוח של הזהות התרבותית של המיעוטים הלאומיים והאתניים ולשימור וטיפוח ופיתוח של השפה האזורית."

סעיף 37

- בחוק מיום 7 באוקטובר 1999 על השפה הפולנית (ילקוט פרסומים מס' 90, רישום 999, עם שינויים מאוחרים⁽⁵⁾) בסעיף 2, פסקה 2, מקבל את הנוסח:
 "2) זכויות של המיעוטים הלאומיים והאתניים ושל הציבור המשתמש בשפה האזורית."

סעיף 38

- בחוק מיום 29 באוגוסט 2003 על השמות הרשמיים של המקומות והאתרים הפיסיוגרפיים (ילקוט הפרסומים מס' 166, רישום 1612) בסעיף 5, פסקה 1, אחרי נקודה 5, יש להוסיף את הנקודה 6 בנוסח:
 "6) המזכיר הראשי של הוועד המשותף של הממשלה והמיעוטים הלאומיים והאתניים אשר הוקם על יסוד ההוראה של סעיף 23 של החוק מיום 6 בינואר 2005 על המיעוטים הלאומיים ועל השפה האזורית (ילקוט פרסומים מס' 17, רישום 141)."

סעיף 39

- השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים יידע את המשרדים בהם מדובר סעיף 24, פסקה 1, נקודה 1, וארגוני מיעוט וארגוני הקהל המשתמש בשפה בה מדובר בסעיף 19, על כוונתו לפנות לראש הממשלה עם הצעה בה מדובר בסעיף 24, פסקה 2, בתוך 60 יום מיום פרסומו של החוק.

סעיף 40

- בנוגע לעניינים הכלולים בהוראות חוק זה, אשר מוסדרים בהחלטות המחייבות את מדינת פולין ומאושרות בעקבות הסכמה קודמת המבוטאת בחוק, באמנות בינלאומיות, יש ליישם את ההחלטות של אמנות אלה.

סעיף 41

- עובדי המשרד המשמש את השר לענייני תרבות וטיפוח של המורשת הלאומית, המבטיח מיום פרסומו של החוק את ביצוע החוק בתחום זכויות המיעוטים הלאומיים והאתניים, הופכים מיום זה לעובדי המשרד המשמש את השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים. יש ליישם כראוי את ההוראה בסעיף 23 של חוק העבודה.

⁴ שינויים בנוסך המשולב של החוק הנ"ל פורסמו בילקוט הפרסומים משנת 2003: מס' 162, רישום 1568, ומס' 190, רישום 1864 וגם משנת 2004: מס' 19, רישום 177, מס' 69, רישום 624, מס' 91, רישום 873, מס' 96, רישום 959, מס' 116, רישום 1206, מס' 238, רישום 2390, מס' 240, רישום 2408 ומס' 273, רישום 2702.

⁵ שינויים בנוסך המשולב של החוק הנ"ל פורסמו בילקוט הפרסומים משנת 2000: מס' 29, רישום 358, משנת 2002: מס' 144, רישום 1204, משנת 2003: מס' 73, רישום 661 ומשנת 2004: מס' 92, רישום 878.

סעיף 42

1. הרכוש של המשרד המשמש את השר לענייני תרבות וטיפוח של המורשת הלאומית, אשר משתמשים בו לביצוע של החוק בתחום זכויות המיעוטים, הופך מיום פרסומו של החוק לרכוש של המשרד המשמש את השר לענייני דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים.
2. האמצעים הכספיים הכלולים בחלק 24 של תקציב המדינה המיועדים למימוש של החוק בתחום זכויות המיעוטים ולתמיכה בהוצאה לאור של כתבי העת בשפה האזורית, מועתקים מיום פרסומו של החוק, לחלק 43 של התקציב - דתות ומיעוטים לאומיים ואתניים.

סעיף 43

החוק נכנס לתוקפו 3 חודשים מיום פרסומו, חוץ מסעיף 36, סעיף 39, סעיף 41 וסעיף 42, אשר נכנסים לתוקפם מיום פרסום החוק.